

תת"ע 10490/12/22 - מדינת ישראל נגד חמזה חמזה

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 10490-12-22 מדינת ישראל נ' חמזה
תיק חיצוני: 10251922018

לפני מאשימה
כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי
מדינת ישראל
באמצעות עו"ד מלי בניזנו
נגד
חמזה חמזה
נאשם
באמצעות עו"ד עווד עבד אלחלים
החלטה

לאחר עיון בבקשה ובתגובת המשיבה שמתנגדת לה, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית מהטעמים הבאים:

א. ב"כ המבקש טוען כי בשעות הבוקר של יום הדיון הופיע בבית משפט זה בפני מותב אחר וכשניגש לאולם מותב זה בתקווה "לקדם התיק ולחסוך את דיון ההוכחות" האולם היה גדוש באנשים. לדבריו עקב דיון אחר לא יכול היה להמתין עד השעה 12:00 והגיע לאולם מותב בזה בשעה 12:26, לאחר שהמבקש נשפט בהעדרו. המשיבה מסרה בתגובתה בעניין זה כי יצרה קשר עם הסנגור מבעוד מועד במטרה להגיע להבנות אך זה לא שב אליה עם תשובה וודאית ולפיכך לא היה מקום כלל להמשיך "לקדם את התיק ולחסוך את דיון ההוכחות" כדבריו.

עסקינן בתיק שהיה קבוע לשמיעת ראיות. בית המשפט שריין לדיון משבצת דיונית ייחודית ומשהדיון לא נשמע זמנו של בית המשפט הושחת לריק. הדיון היה קבוע לשעה 12:00 ועל המבקש וסנגורו היה להתייצב במועד האמור. לסנגור ידוע כי דיוני ההוכחות נערכים במועד בו נקבעו ועל אף זאת לא התייצבו הוא והמבקש לדיון בשעה היעודה. עד התביעה התייצב במועד שהיה קבוע לדיון והמתין זמן רב. במכלול הנסיבות האמורות טענות הסנגור בעניין זה נדחות.

אשר לטענת הסנגור כי המבקש היה חולה ביום הדיון - הסנגור צירף אישור מחלה מיום 14.2.24 לגבי ימים 13.2.24 ועד 16.2.24 אולם אין בידי לקבל אישור רפואי זה. המבקש היה מיוצג החל מיום 1.2.24 ולפיכך, ככל שהמבקש חלה ביום 13.2.24 היה על הסנגור להגיש בקשה מתאימה טרם הדיון שהיה קבוע ליום 15.2.24, בפרט כשעסקינן בדיון הקבוע לשמיעת ראיות. יתירה מכך, כעולה מהאישור הרפואי זה אינו תקף עבור מוסדות משפטיים. בנסיבות אלה דין טענה זו להידחות.

על המבקש שזומן כדיון היה להתייצב לדיון ומשלא עשה כן, נשפט בהעדרו כדיון.

ב. אשר לעיוות הדיון, המבקש טוען כי האופנוע הורד מהכביש שלא בצדק וכי לאחר בדיקה נמסר לו מהמוסך כי אין כל תקלה ברכב. לדבריו אף נסע למכון רישוי לבדוק את התקלה וככל שיש תקלה לתקנה. בתצהירו מצוין המבקש כי הרכב עבר מבחן רישוי יום למחרת האירוע. בנסיבות אלה המבקש מודה למעשה במיוחס לו. בהינתן האמור, לא הוכח קיומו של עיוות דין.

ג. אשר לעונש, גם כאן לא הוכח קיומו של עיוות דין. המבקש הורשע בעבירה של נהיגה ברכב שלגביו נמסרה הודעת אי שימוש בניגוד לתנאים שפורטו בהודעה ונדון לפסילה של 4 חודשים, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך שנתיים וקנס בסך 1,500 ₪. כעולה מטיעוני המשיבה בדיון המבקש נוהג משנת 2019 ולחובתו 20 הרשעות. בין היתר 4 הרשעות של סטייה מנתיב נסיעה תוך הפרעה לתנועה משנים 2021 ו-2023, 3 הרשעות של שימוש בטלפון משנים 2022 ו-2023, עבירה דומה לתיק שבפני שבוצעה לטענת המשיבה באותו הרכב משנת 2023, פנייה או סטייה בחוסר זהירות משנת 2022 ועוד. בוותק נהיגתו הקצר הספיק המבקש לצבור לחובתו עבירות מסכנות חיים אך מהשנים האחרונות והדבר מעיד על מסוכנותו בכביש.

הענישה היא מידתית וסבירה.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ח אדר ב' תשפ"ד, 28 מרץ 2024, בהעדר הצדדים.